

„Edinost“ izhaja vsako drugo in četrto sabota vsakega meseca in velja za Trst vse leto gl. 2 kr.— zunaj Trstu po pošti vse leto „ 2 „ 40 „ „ „ „ polu leta „ 1 „ 20 „ „ „ „ „ četrt „ „ 70

Za oznanila, kakor tudi za „poslanice“ se plačuje za navadno trislopnje vrste:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat
Za večje črke po prostoru.

EDINOST

Posamezne številke se dobivajo po 7 kr. v tabakarnah v Trstu pri pošti, pod obokom tik Kalistrove hiše, na Belvederu pri g. Bertolinu, V okolici: Na Opčinah v loteriji, na Proseku pri g. Gorjupu, v Bar-koli pri g. Ani Takan in v Bazovici pri Ani Tuš, v Skednji pri Fr. Sancin M. Magdaleni zg. J. Ježu. Naročnina in vsa pisma naj se pošiljajo uredništvu v Trstu Via Ponte nuovo N.° 1—1080.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč.“

Po vročem boji.

Pred bitko pri Trafalgar, je angleški admiral Nelson na svojo ladijo poklical vojvode, pri tej priliki je dvignol čašo, napil hrabrosti mornarici ter zli polovico čaše v morje z besedo: „Ta element bodi nam danes ugoden in pripomoži našej zmagi“.

Enako se je godilo v okolici na večer pred volilno bitko; dvignol je naš urednik čašo pri nekem vrlem narodnjaku ter napil prihodnej zmagi: Bodi nam ugoden jutrajšnji dan, in ti očetnjava, po kateri so častno korakali naši pradedi, tudi ti vzemi naš nazdrav. Vse se je oddahnolo in navdušilo, vse se je vredilo za drugi dan ter pripravilo za bitko. Ko napoči osodopolni dan, vsak je bil v določenem času na določenem mestu, nasprotni kregulji so uže lovili svoje žrtve po okolici; na Prosek so pridržali ošabno trije omnibusi, narodnjake je osupnolo, ali srčnost in marljivost ste pripomogle k zmagi.

V I. okraji je bilo vse na nogah, od magistratovega beriča do podkupljenega malopridneža, vsi stroji so delali v nasprotnem taboru, z golufijo in zvijačo se je pritiskalo na narodnjake. Skedenjci so se posebno spretno držali in gre jim očita hvala. Enako se je godilo narodnjakom v drugih okrajih, vrli naš g. Trobec je bil v javnem vrtu, ker je bila tam volitev za drugi okraj, lahonska sila ga je pregnala z vrta, toda nevstrašljiv poiskal je pravice pri visoki vladi in za četrte ure so bili osramočeni lahonski pandurji in videli so, da je poštena agitacija prosta, da osramoti judeževo podjetje.

V III. okraji je bilo tudi nekako burno, a to le zaradi nedoslednosti, kajti kandidiral je po svoji glavi tudi prejšnji poslanec Vatovec; da je to nedosledno, to mora vsak znati ter misliti, da ni prav rodoljub in da nema narodnega čuta. Kdor le nekoliko rodoljubja ima, ne bode delal napak s tem, da se sili za volilca ob času volitve posebno, kadar se voli obče spoštovan kandidat, kakor je Št. Nadlišek, od kterega imamo uže mnogo koristi.

Tudi ni lepo, če se kdo sam sili, ker potem se mu očita, da je časti lačen. Prav je, da človek po časti hrepeni, ali to mora biti vse drugače, ne pa s tem, da spodriva

sposobniše možake nego je sam; čast si dobiva le tisti, ki se za blagost svojega naroda poteza in žrtvuje svoje moči, pri g. Vatovcu doslej še nobenih žrtev nismo zapazili; ako nas odslej po svojih delih prepriča, da je res vreden mož, bomo ga mi prvi priporočali za ljudskega zastopnika v zboru.

Lahoni so tudi tu rogovilili, ali g. Trobec je prestrigel vse niti in ostali so z dolgim nosom, če tudi so vse žile napeli, da se je celo do namestništva obrnoli moral. kajti hoteli so lahoni, da le oni smejo agitirati, domači volilci pa ne. Tretji okraj je bil doslej dobro discipliniran, škoda bi bila, da bi se še tu začela kaka nezgoda.

Možje, bodite složni in poslušajte svoje voditelje, to je odbor političnega društva „Edinosti“, v edinosti je moč.

V IV. okraji, v Rojanu so se prizadevali najbolj kukavice, uže dobro znani renegat M. Ferluga, neki Pagos, Gombač in drugi, da bi spravili nekega Buzzia v zbor; okrajni načelnik je sam pisal glasovnice ter jih razpošiljal, in to so mu v pričo komisije volilci sami očitali, da je goljuf ter je svojo oblast zlo rabil, kajti goljufal je narodne volilce z podpisanimi imeni. Takega odpadnika narod ne pozabi.

Zmaga je naša, donelo je v nedeljo 30. marcija po okolici, narodnjaki so drug drugemu čestitali ter napijali na srečno zmago po vročem boji.

Poparjeni so bili nasprotniki ter se začeli sladko opravičevati, toda poznamo jih, radostnim srcem smo brojili milemu narodu zveste možake, kteri se niso dali oskruniti po izdajskih srebernikih. Po vročem boji je slovenski narod na obalih Adrije pokazal, da je v „Edinosti“ veliko moč pridobil, ter dokazal, da tržaški Slovenci napredujejo častno in izvrševajo važno nalogo slovenskih Črnogorcev. Po vročem boji je zmaga ohladila marsiktero rano, marsiktero srce je radostno bilo, strmeli so nasprotniki in osupli, osramočeni odstopili z volilnega bojišča, kterega je častno narodna stranka zavzela.

Politično društvo „Edinost“ za Primorsko je pokazalo prav zdaj svojo veljavo, častno je dvignolo narodno zastavo na Adriji, vtrdilo se mogočno, da brani narod in Avstrijo.

Radostnim srcem je sprejela vest o zmagi vsa Slovenija in tudi čez nje meje je opozorila narodna zmaga v tržaški okolici brate Slované. Mi z vami i vi z nami, to se potrjeva bolj in bolj, to je izrek, ki veže brate v močno zvezo ter jih hrabri za bodočnost.

Po vročem boji ne smemo še brezskrbno počivati, treba je nam pridobljeno porabiti, naš odmor naj bo vedno v tem, da se organiziramo, napake popravljamo in tirjamo svoje pravice, ki nam po božjem in naravnem zakonu pripadajo.

Nasprotna stranka pa naj izve, da bi va na obalih Adrije pošten Slovenec, kteri čuva svojo zemljo sebi in cesartvu, za katero je pripravljen tudi kri preliti.

Naj izve nepoštena, Slovincem sovražna stranka, da slovenski okoličan, če tudi je siromak, nosi v svojih prsih domoljubno pošteno srce, da si se mu dela jo vse mogoče preglavice.

Tržaški Slovenec, pošteni okoličan, zagotovljen bodi, da so poštena tvoja dela pri zadnej volitvi opozorila prijatelja brata Slována, kakor tudi krutega sovraga, ki vedno na to preži, da bi odtrgal kos zemlje od Avstrije, katero imamo in imeli bode mo vedno v lasti dokler bo naš rod na obalah Adrije.

Mnogo se je naučil naš narod v zadnjih desetih letih, veliko šolo je imel pri minolih volitvah, naj se vsak spomni nesramnega orožja, ki so ga naše izdajice in naši nasprotniki proti nam rabili. Okoličani, oklenite se vedno bolj društva „Edinosti“, pristopite obilno v društvo, da bode vedno lahko reševalo častno svojo nalogo. Brez političnega društva „Edinosti“ bila bi danes okolica pomandrana od nasprotne stranke ali društvo „Edinost“ vas je vedlo v boj pod narodno zastavo z geslom: „V edinosti je moč“; dalo vam je dobre vodje, ki so umeli v burnem hrupu vedno pravo za vašo korist določiti.

Navada je, da se po bitki zahvali vsak kralj svojim vojvodom in vojakom, enako se zahvaljuje danes po „Edinosti“ narod vsem voditeljem in poštenim volilcem, kteri so častno za svojo kri, svojo mater in rod volili narodne kandidate. Ponosno smete gledati v prihodnost, tržaški okoličani, pokazali ste, da vam sme država in narod zupati naj važniše mesto skrajnih mej, ktere

strogo stražite. Neomadeževano je vaše ime, prejeli ste je od očetov, izročito je zopet v bliščobi svojim potomcem; pozabite trud in muke, ktere vam je zadajala volitev. Od Drave do Soče in od Save do Adrije naj doni: „Živela zvesta skrajna straža Slovenije tržaska okolica!“

Dopisi.

Pisma iz okolice.

Natanjčno popisati okoliške volitve dne 30. marcija nam ni mogoče, ker je toliko tvarine, da je lahko vse leto rabimo, zato le na kratko priobčimo svetu in omenimo izdajice in Judeže, ktere so svojo kri, svoj narod sramotno prodajali. V I. okraji je bil volilni boj naj huje, vsa hvala gre vrlim Škedenjcem izozemši nektare kukavice, katerim veljajo pomenljive besede: „Strela udri iz visine izdajalca domovine“. Kar je pravih možakov v Škedenji, pri sv. M. Majdalen, bili so izgled vsacemu, neomahljivi in nepremagljivi. Golufije so se godile nezasišane, magistratovi berič, neki Kinreich prav za prav škedereich, imel je polen žep glasovnic, ktere so mu bile vzete iz žepa v pričo policije, tudi neki Bonetti se je prav za Strudthoffa potezal in agitiral, pa saj poznamo kdo, zakaj, kako?! — kder ni značaja, tam je zabadava vsa morala. Blizu mestne mesnice raste mnogo verb, toda škoda bi bilo, ako bi jih umazali taki Iškarrjoti se svojo nevredno osobo.

Nepostavnosti, ki so se godile v I. okraji od lahonske stranke pripomorejo nam pri ponovljenej volitvi k sijajni zmagi, ker prva volitev mora biti ovržena pri verifikacijah. Škedenjci in sploh pošteni volilci I. okraja, bodite zagotovljeni, da bo zmaga naša.

Vložili so volilci protest mestnem zboru z ogromnem materijalom.

V II. okraji so možje jako disciplinirani, gre jim vsa čast, volili so do malega soglasno.

V IV. okraji je bilo vže huje, nek inženier Buzzi je skoro prisegel, da bo izvoljen, poslal je tudi jako dragoceno sporočilo svojim mamelukom; okrajni načelnik, Miče Ferluga, uže narodu znan odpadnik in magistratov komedijant, delal je na vse krip-lje, razpošiljal je glasovnice uže podpisane onim, ktere je poznal, da vgrizno v prepovedano jabelko, narodnjakom ni vseh razdelil, ustil se je ta Florentin v kratkih hlačah, da bo dajal glasovnice onim, katerim bo on hotel, ali poskrbeli so narodnjaki, da jih je tudi onim moral dati, katerim bi jih bil rad obdržal. V pričo volilne komisije so ga volilci obirali in tožili, da jim je na dom podpisane listke poslal, sram je bilo komesije, le njega ne.

Drugi lahonski tekači so bili na Greti: Ferluga, Pagoš in L. Gombač, vsi ti kampjoni so obečali ceste in vodnjake, ki jih bo Buzzi delal, Barkovljanom barke in bog ve vse kaj, kakor bi g. Buzzi imel anglešk arsenal.

V V. okraji je bil izvoljen g. J. Gorjup, trgovec s Proseka, ker je g. Burgstaller prejel volitev v I. razredu v Trstu. Ker se je zvedelo to še le zadnji čas v soboto, treba je bilo naglo postaviti novega kandidata. Volitev dela čast V. okrajn, ker so volilci poslušali narodne svoje voditelje društva Edinosti, G. Burgstaller, ker se je odpovedal v V. okraji, daroval je v zahvalo dobrohotnosti 100 gl. ubogim tega okraja kar mu je pridobilo še več sočutja in spoštovanja.

Da se je stvar vršila tako dobro, gre tudi hvala M. Malalanu, ki je umen in upliven mož, poleg njega moramo omeniti kapovil iz vseh vasi v V. okraji, ki so zložno in pošteno delali.

V VI. okraji so se godile stvari, kterih nečemo omenjati, da ne osramotimo neke vasi, ktera je zaničevanja vredna, ker so podkupljivi tamošnji možje (ako jih smemo tako imenovati) in ker je tako malo narodnega čuta mej njimi. Izjema so le nekteri spoštovani možje, zaradi kterih opnščamo vsako karanje. (*Prihodnjič več o tem*).

Prosečani in Kontoveljci, rešili ste cast VI. okraja, vam gre vsa hvala, da se niste dali zapeljati po sladkih besedah kakega lahona, narod bo vedno imel v hvaležnem spominu prijazne vasi Kontovelj in Prosek.

Da mej ovce tudi kozli zahajajo to je navadno, omeniti moramo pri tej priliki nekih ničel, da jih svet spozna, ti so: s Kontovelja nek Andrej Gerlanec, trgovec, da ima še preimek „kmet“, to je nečast za poštenega kmeta. Druga zguba je J. Sonce, krčmar, kteremu božje solnce po nepotrebnem sije, dobro bi bilo, da bi mu posijalo v možjane ter ga razsvetlilo s pravim umom in mu posušilo narodno izdajstvo. Tudi sta si A. Ferfoglija in I. Čibic, delalca v kamnolomu prizadevala prodajati svojo kri, svoj narod in domovino; to je sramotno, le Judež je svojega mojstra prodal.

Križani so hudo pritiskali, mnogo škodovali narodni časti vse okolice, ker so volili Mavronarja, kterege ne pozna nobeden. Ako so laški gospodje tako dobri za poslance, naj se volijo Lah v Trstu, mi imamo uže svoje možje, ni nam potreba ptujcev, ki ne umejo našega jezika i še manj poznajo naše potrebe. Da se nam v okolico Lah silijo in trosijo obilo denarja, to je uže samo ob sebi nepošteno in neznačajno; kateri človek ima le koliko poštenosti, ne bo se silil v nobeno stvar, ker je to „sramotno“. Križani, uže v drugič ste sprevideli, da ne gre tako kakor hočete vi, poboljšajte se, ne delajte praznega boja, sprevidite, da je večina vse okolice vam nasprotna v vaših delih, da ste nekako osamljeni, zakaj bi vi edini v tržaskej okolici bili nasprotniki sebi in vsej okolici, ktera slovi ko slovenska „Černagora“. Ne poslušajte Lahov, ko vam obečajo hribe in doline, pomislite, da pravi star pregovor: Kdor veliko obeča, malo da. Obečanje je le zato, da bi vas v svoje roke dobili in potem delali za svoj laški namen, kateri je popolnem nasproten vašim ko-

ristim. Denar mine, pijača poteče, ali pošteno srce ne mine.

Nečemo vam očitati, ker smo prepričani, da ste bili le zapeljani od nekih osob, ne dajte se več drugič zapeljati, stojite trdno, naj vas vodi vest in poštenje in videli boste, da bo vas vsak hvalil.

Omeniti moramo še poštenega vedenja obeh okrajnih načelnikov v V. in III. okraji, ker sta svojo službo vestno opravljala.

Okolico morajo vedno zastopati domačini, v naši hiši nam ne sme ptujec gospodariti, to bi bila tudi sramota okoličanom in ptujec bi rekel, da niste zmožni sami gospodariti.

Mi priporočamo to, ker smo dobri Slovenci in zvesti Avstrijci, le pod Avstrijo bo dobro nam, Lahoni pa bi radi spravili nas pod Laško, kar obvaroj slovanska sreča i Bog.

Priporočamo tudi mir, brez miru ni napredka, iz nemira pride prepir in tepež, kateri vzame dober glas soseskam in jih paha v nesrečo.

Ker ste pametni, zato lahko sprevidite, da smo vam te besede iz narodne ljubezni na srce položili. Da so bili pretepi in pregarjanja, krivo je bilo le to, ker ste volili ptujca, ako bi ne bili poslušali besedij vaših nasprotnikov, vse bi se bilo častno vršilo in slovela bi bila vaša vas. Zdaj veste, od kod izvira **zlo**! Položite roko na srce in čutili boste, da Vam očita, da ste zakrivali sami vse. *Okoličan.*

Iz Koprškega okraja 20. marcija.

Koprski okraj je, izvzem mesto Koper, čisto slovanski, ali žalibog je bilo dozdej o narodnem gibanju in narodni prosveti kaj malo slišati.

Častno izjemo delata Dolina, ki se v zadnjem času v narodnem oziru posebno odlikuje — in Kubedski tabor, ki je pa ostal skoraj brez dobrodejnega vpliva.

Odkar je učiteljska pripravnica umeščena v Koper, se je o tem oziru mnogo na boljše obrnalo. Med profesorji slovenskega in hrvaškega oddelka je nekaj prav vnetih za resnični napredek in za čast svojega naroda. V družbi z nekaj drugih Slovanov, osnovali so si svojo slovansko čitalnico, kar je za mesto Koper jako pomenljivo. Ako bi bil kdo pred 5 leti rekel, da bo po 5 letih v Koprju slovanska čitalnica, Koprčani bi se mu bili tako smijali, da bi bil pred njihovim režanjem gotovo kopita pobral — a zdaj je „factum“ — čudo, ktero Koprski lahoni čudno gledajo.

Pravi rodoljub pa ne gleda le na svoje bistrenje in na svojo korist, ampak trudi se, da koristi v obče svojemu narodu; in zopet v tem oziru vidimo lep korak, ki nas mora navdajati z veselo nado, da se počimlje svitati. V šolskem svetovalstvu so odločili na prositi g. profesorja Kristana, naj v prostem času popotuje v razne kraje koprške okolice in tam seljake naučuje v napredovalnem kmetijstvu. G. profesor ves

vnet za napredek v kmetijstvu, in narodnjak, da se ne prestraši truda, kjer velja koristiti svojemu narodu, sprejel je ponudbo oberočke, in imel je prvi dotičen govor v Truškah na dan sv. Jožefa, kakor je bilo v nekterih časopisih poprej oznanjeno. Ljudstva se je zbralo ogromno, in je pri tolikih poslušalcih gotovo mnoga beseda padla v dobro zemljo. V Istri takih govorov menda še nikder ni bilo — o takih stvareh bremo v časopisih z Kranjskega.

Toliko večje zahvale je vreden gosp. profesor, ki je prvi počel ledino orati, in bo hodil, kakor slišimo, tudi rad v druge kraje, kder koli bi ga slišati želeli. Toraj Slovenci Koprškega okraja, priložnost imate, da se primite dosti koristnega iz poljedeljstva, trsite se, da vam prisijó lepši dnevi! — a gospodu profesorju kličimo vsi gromoviti živio!

Iz Doline, dne 4. aprila.

Kakor je bilo v zadnjem listu „Edinosti“ v dopisu iz Doline sporočeno, vršil se je prvi občni zbor „Bralnega društva“ dne 23. marcija.

Za predsednika je bil soglasno izvoljen č. g. dekan J. Jan; za odbornike: Bunc, Debenjak, Janez Sancin, Ivan Sancin, Peter Ota in Samec Martin. Društvo se odpre še le v nedeljo, ker popred nemamo primirnih soban prostih. Odbor sam je še marsikako stvar takò vredil, da bo moglo društvo rasti in napredovati. Delovati hoče v blagor naših, do sedaj žalibog precej zanemarjenih Istranov — za vsestransko omiko.

V društvo so tudi pristopili nekateri gospodje izven Doline — kakor podporniki in upamo še mnogo tacih.

Vsled prizadevanja nekaterih gospodov se je tudi naše nadžupanstvo sdramilo, da bo spodobno obhajalo srebrno poroko Njegovega Veličanstva cesarja in cesarice.

Večer popred bo zvonjenje in streljanje po vseh občinah nadžupanije; potem napravi vsaka občina ali vas svaj tri kresove na svojih bližnjih najvišjih gričih. Drugi dan pa bo velika sv. maša — h.kojej so dolžni priti vsi županski odborniki in svetovalci.

Da bo sv. maša še slovenejša, povabil je č. g. dekan vse g. duhovne iz dekanije — koji so tudi kaj izverstni gospodje. Precej po maši se pogosti šolska mladina — a popoldne bo skupni obed. K temu pride gotovo nad 60 gospodov.

To bo vesel dan.

„Bralno društvo“ se ni slovesno odprlo, a vendar se je vdeležilo lepo število tržaških rodoljubov, in tudi dva gospoda iz daljne Kranjske, župan poljanski, gosp. Čadez in trgovec Kržišnik. Vršilo se je mnogo napitnic in zdravic in prav vesel večer je bil. Dolinski pevci pa so pokazali, da so se v kratkem času prav dobro v petji izurili. Živeli!

Kritični politični pregled.

Državni zbor se je te dni pečal s proračunom za tekoče leto. Nij še dela dovršil, a vendar se uže vidi, da bo zopet velik primanjkljaj. Ker dolgoví vsako leto rasto, poleg tega pa se davki povišujejo i so uže tako visoko dospeli, da jih ljudstvo ne more več nositi; zato je finančno stanje jako žalostno i splošno blagostanje od leta do leta bolj peša. Tako ne more več dalje iti, sicer vse propade. Silna potreba je tedaj, da se poiščejo zdatni pripomočki, ki odvrno to zlo. Teh pa je iskati le o tem, da se vladna sistema temeljito promeni; če finančni mister meni, da je našel pomoček o tem, da se nižjim uradnikom plača zmanjša, jako se moti. Prenaredeb je treba zgoraj, še le potem se tudi lahko pri nižjih uradnikih kaj prihrani, a ne s tem, da se jim zmanjša uže tako pičla plača, ampak da se zmanjša njihovo število in opravila primerniše razdelé.

Mej proračunsko obravnavno se je slišala marsikatera premisljiva vredna beseda, posebo se je odlikoval slovenski poslanec dr. Vošnjak, ki je v živih barvah risal krivice, ki se godé slovenskemu narodu.

Dobro so nam dele tudi besede ministra grofa Taaffeja, ker je povdarjal enakopravnost vseh narodov; tacih besedij uže davno nismo slišali z ministerske klopi. Poturica Deschmann je tudi govoril, ne za dolensko železnico, katero je obečal, ampak na sramoto svojim volilcem; preverjeni smo, da je s tem govorom zavalil kamen na grob nesramnih svojih del. — Mej državnimi poslanci je nastalo prepričanje, da staro ministerstvo le še životari, da mu zadnja ura poteka, i da grof Taafe kmalu sestavi nov kabinet. Tega prepričanja smo tudi mi i težko čakamo ure, da se spolnijo naše želje.

Nové volitve v državni zbor se utegno takoj po sklenenih sejah razpisati; borba pri volitvah bo gotovo huda, nadejamo pa se, da stranka, katera je gospodarila doslej, ne bode več odslej; nadejamo se tudi, da Čehi opuste pasivno politiko, katera nij prinesla, niti njim samim, niti drugim narodom dobrega sadu, ter stopijo v državni zbor; potem bo mogoče s krepkim delom razmere v Avstriji vrnati tako, da bodo po volji narodom in državi v srečo.

Posebno važnih novic iz zunanjih držav nemamo, povsod pa se kaže neka negotovost, nek nemir, ki nič dobrega ne obeča.

Orientalno prašanje še nij rešeno. Vstaši v Macdoniji so na želje ruskega cesarja sicer odložili orožje; mej njimi tudi naš Miroslav Hubmajer, ki baje stopi v rusko vojaško službo. Vlade se pogovarjajo o tem, da posedejo vojaki raznih držav Rumelijo, ker Turčija tam ne more ohraniti miru, a tako posedenje bi bilo jako nevarno, ker bi se iz njega le prelahko velika vojna rodila; večno bi tudi posedenje ne moglo trajati, ko pa bi odšli vojaki, potem bi nastalo zopet prejšnje stanje. Vidi se iz tega, da je bil sv. Stefanski mir boljše od berolinske pogodbe. Grki še vedno čakajo, da jim Turčija odstopi nekoliko okrajev, i

čakali bodo do sodnjega dne, ako jim vevlasti ne pridejo na pomoč.

Angleži so bili v Afriki zopet tepeni, iz Azije pa nij poročila o nobenem njihovem vspehu.

Lice novega tržaškega zbora.

I. Slovenski okoliški zastopniki:

Za II. okraj:	*Dejak Anton
„ III. „	Nadlišek Štefan
„ IV. „	Loser dr. vitez Ivan
„ V. „	*Gorjup Ivan
„ VI. „	Nabergoj Ivan.

Skupaj: 5.

II. Avstrijska domoljubna stranka

1. Izvoljenci III. razreda.

Defacis dr. Jožef
 * Dragovina Karol
 * Ferrari dr. France
 Klesković Spiro
 Luzzatto Rafael
 * Palese Peter
 ° Ralli baron Pavel
 * Rossetti pl. Skander Paškal
 * Schiavoni Avgust
 Tommasini dr. vitez Anton
 * Vidič Jožef
 Wittmann dr. vitez Pavel.

2. Izvoljenci I. razreda:

* Borghi Alojzi
 * Buchreiner Alojzi
 Burgstaller Jožef
 * Righetti dr. vitez Ivan
 * Valušnik Filip
 * Vučetić pl. Ivan.

Skupaj: 18.

III. Srednja stranka.

Izvoljenci I. razreda, priporočeni od obeh strank:

Ciotta Evgen
 Dimmer France
 * Mauser vitez Jožef
 * Morpurgo Jakob
 Rittmeyer vitez Karol
 Völkl Juri.

Skupaj: 6.

IV. Lahonska stranka — Progresovci.

1. Izvoljenci IV. razreda:

Acquaroli Ivan
 d'Angeli dr. Maks
 * Bazzoni dr. Rihard
 Degiorgio Jožef
 Derin dr. Jernej
 Geiringer dr. Evgen
 Hermet France
 * Holzner Henrik
 Luzzatto dr. Mojzes
 Puski Vincenc
 Rasković Avgust
 Vidaković dr. Anton.

2. Izvoljenci II. razreda:

Artelli Filip
 Cittanova Sabat
 Consolo dr. Feliks
 Dompieri dr. Karol

Ferijančič dr. Henrik
Mahlič vitez Feliks
Mauroner Leopold
Pervanoglu dr. Peter
Strudthoff vitez Juri
Ventura Salvator
Vianello Leopold
Vivante Feliks.

3. Izvoljenec I. okraja v okolici:

Strudthoff dr. vitez Juri.

Skupaj: 25.

Združeni „konservativci“ bi po tem takem imeli 29, Lahoni pa 25 glasov v zbornici.

S zvezdico zaznamovani svetovalci so novi z ozirom na prejšnji zbor; 18 jih je: 2 okoličana, 2 progresovca, 2 neodločna in 12 domoljubov. Kolikor novih udov ima zbor, toliko manj starih iz prejšnje dobe, ki niso bili več voljeni, namreč: 1 okoličan, 3 domoljubje in 14 progresovcev. Njih imena so sledeča: Dr. Benko, dr. Biasoletto, dr. Buchler, Cozzi, Dannecker, Derin V., Eckhel, Girardelli, dr. Goracchi, Maffei, Mauroner R., baron Pascotini †, Randegger, vitez Schröder, Tedeschi, Turek, Vatovec, dr. Zorzi.

Domače stvari.

Odbor političnega društva „Edinost“ je sklenol praznovati petindvajsetletnico cesarjeve poroke tako le: Na predvečer poroke bodo goreli na vseh gorah krog Trsta kresovi, streljalo se z možnarji in bengaličnim ognjem bodo v nekterih krajih goreli.

V nedeljo potem, to je 27. aprila, priredi se pod milim nebom ljudska veselica na travniku pri sv. Ivanu. Prostor bode se zastavami okinčan, pevci vse okolice, njih nad 200 bodo peli nekatere pesmi skupaj, nekatere vsak zbor posebe pod vodstvom g. pevovodje Kosovelja. Godba, in sicer okoličanska od razpuščenega bataljona bo svirala mej odmori. Po izvršenem programu bode ples pod milim nebom. Redarji in odbor preskrbe, da se bo vse v redu in veličastno vršilo in da se ne prikradejo vmes osebe, ktere ne spadajo k naši stranki. Slovani v Trstu in okolici, podpirajte odbor in pripomozite, da bo slovesnot sijajna.

Crkveno petje. Kdor hoče slišati lepo ubrano petje, naj se potruži jutri ob 10 uri k velikej maši v Škednjo, zagotovimo slehernega, da se ves zadovoljin vrne od tam.

Škedenski pevski zbor pod vodstvom tomošnjega marljivega visjega učitelja g. J. Čenčurjn, naučil se je za velikonočne praznike latinsko mašo od Rizzia, ki je, kakor strokovnjaki trdijo, jako teška. Prepričali smo se sami o zmožnosti pevovodja in pevcev minolo nedeljo pri glavnej skušnji, radostno izrekamo, da smo bili iznenadjeni pri kmečkih pevcih dobiti tako lepo zvoneče glasove in spretnost v težkih prelazih in gotovosti naglaševanja. Več Tržačanov se je

namenilo iti jutri velikonočno nedeljo poslušat izvrstni škedenjski pevski zbor k. 10 maši. Naj posnemajo pevci in pevovodji vseh pokrajin lepo petje škedenjskih pevcev.

Naj učenejši jezikoslovec je lahonški list „Indipendente“, kdor ne veruje, naj mu da prevesti kako slovensko reč in videl bode, da še bolj zadene, nego lažjivi kljukec. Beseda „Judež“ ki je bila v volilnih okrožnicah, raztolmačil je v svoji modrosti za „žida“, da je mej tukajšnjimi Izraelci v resnici strah napravil. Pisano je bilo: „Izbacnite Judeže iz mej sebe“, „Indipendente“ jo je pretolmačil, da smo Tržaški Slovenci židom napovedali vojno, ter je kričal po državnem pravdniku in metal §§ okoli, da so se nam hlače tresle? „Indipendente“ je mislil, da salato je, pa je smrečije zvečil in ni ga moral prebaviti, da si mu ga je „Adria“, to je oficialni list v Trstu, dobro osolila in zabelila z laškim oljem. G. Matkovič prav unuk Romula in Rema, kterege je volkulja na dalmatinske obale peljala, moral bi toliko znati, da žid in Judež niste indentični imeni, da ima vsako svoj pomen in sicer: Judež je tisti, ki izdaja svoj narod ali zapeljuje po okolici z denarjem in vinom okoličane, da bi zagrizlega lahona volili. Žid pa je zopet oseba one armade, ki vzdržuje in plačuje v Trstu neki list in vse uredništvo ž njim.

Iz Ljubljane nam je došlo poročilo, da hoče sedanji biskup Zlatousti „Slovenca“ vsakako zatreti. To se nam je pravilo vže tedaj, ko je g. K. Klun bil suspendiran (kar je žalibog še zdaj — po katerem pravu to izvemo sodnji dan), akopram se je temu pozneje oporekalo. Na povelje biskupovo se g. Klun odmika, državni pravdnik pa se primika in zdaj zdaj bodo vsi oni, ki so mislili, da je konservativni list „Slovenec“ potreben in koristen, izvedeli, da ga ni več... O Zlatousti, Zlatousti!

Poslano.

Ljuba Edinost, blagovoli sprejeti v svoje predale malo črtic v pojasnilo in svarilo nekaterim možakom našega III. okraja.

Do sedanjega časa je bil naš okraj pri volitvah vedno v prvi vrsti v izgled drugim gledé discipline, zloge in značajnosti ali pri zadnjem, žalibog, ni bilo tako.

Volilni shod je prograssil za našega kandidata vrlega rodoljuba, značajnega možaka domačina č. g. Nadliška, kterege tudi Progresova stranka spoštuje in zato mu ni postavila tukaj nasprotnega kandidata.

Bila je dolžnost vseh, ki smo za njegovo kandidaturo pri shodu glasovali in sklenoli ga voliti, volilcem ga tudi priporočavati v čast in korist našega okraja.

Da sta bila dva nasprotna kandidata, katera visoko spoštujem, v našem okraju, to so zakrivili nekateri možaki, ki so do zadnjega časa bili z menoj v zvezi in ponosen sem bil, da jim morem streči s po-

štenim delovanjem; pri volitvah pa so prav oni bili naši nasprotniki in so celo govorili, da agitiram po krivici za g. Nadliška. Ali tako postopanje ne žali vsakega poštenega in značajnega človeka?

Zato pa sem se še pred končano volitvijo vsakega delovanja odpovedal, z narodnega čuta in želeč koristiti našemu ljudstvu sem po slabih svojih močeh se trudil, čas, denar in še celó zdravje žrtoval, kakor je dolžnost vsakega rodoljuba, ne pa nasprotno. Poglejte naše someščane Labe. koliko se oni trudijo in žrtujejo iz ljubezni do svojega naroda, mi bi jih morali posnemati.

Konečno si dovoljujem v imenu naših volilcev iskreno zahvaliti se vsem vrlim možakom, ki so pošteno delali za našega kandidata, in tudi gospodu Monferri in gosp. Mirkoviču, ki sta se pri volitvi pokazala za peštena magistratna vradnika; izrazujem zahvalo tudi vrlemu našemu pevskeemu zboru, ki je po volitvi zvečer našemu novemu poslancu podoknico zapel.

Opominjam tudi naročnike Edinosti v našem okraju, da bo vprihodnje imel posiljatev in razdelitev lista g. Jurij Gerdel (Črni Juri) njemu naj se tudi (naročnina plačava in on bo potem izročal denar administraciji lista v Trstu.

Oproščam neznačajnemu postopanju prej omenjenih možakov in prosim naj se mi ne jemlje v zlo moja odkritosrčnosti. Všem pozdrav in vesele praznike.

Sv. Ivan 5. aprila 1879.

Tone Trobec
volilec III. okraja.

Slovenska Glasba.

G. A. Hribar v Gorici, naš neumorljivi skadatelj je izdali, dve lepi sklodbi „Slavjanka“ mazurka in „Slovenka Ivanka I-pavska“ za dvospjev in moški zbor, ki se dobivate pri skladatelju g. Antonu Hribarju v Gorici, po 20 novčičev. Slovenci in prijatelji narodne glasbe, društva in pevski zbori, sezite po ličnem delu, melodija je kaj lepa, posebno, „Jaz nisem Talijanka“ ki dela vso čast glasbi. Podpirajmo domačo umetnijo, da se bode tudi mlajšim močem pomagalo na javno polje.

Za veliki teden!
Obrednik za cerkvenike

ali

natanjčen poduk

za vse

cerkvene služabnike

dobiva se v platno vezan po 30 kr. v Ljubljani pri M. Gerberju, v Celju pri J. Schmidt-u, bukvovezu.

